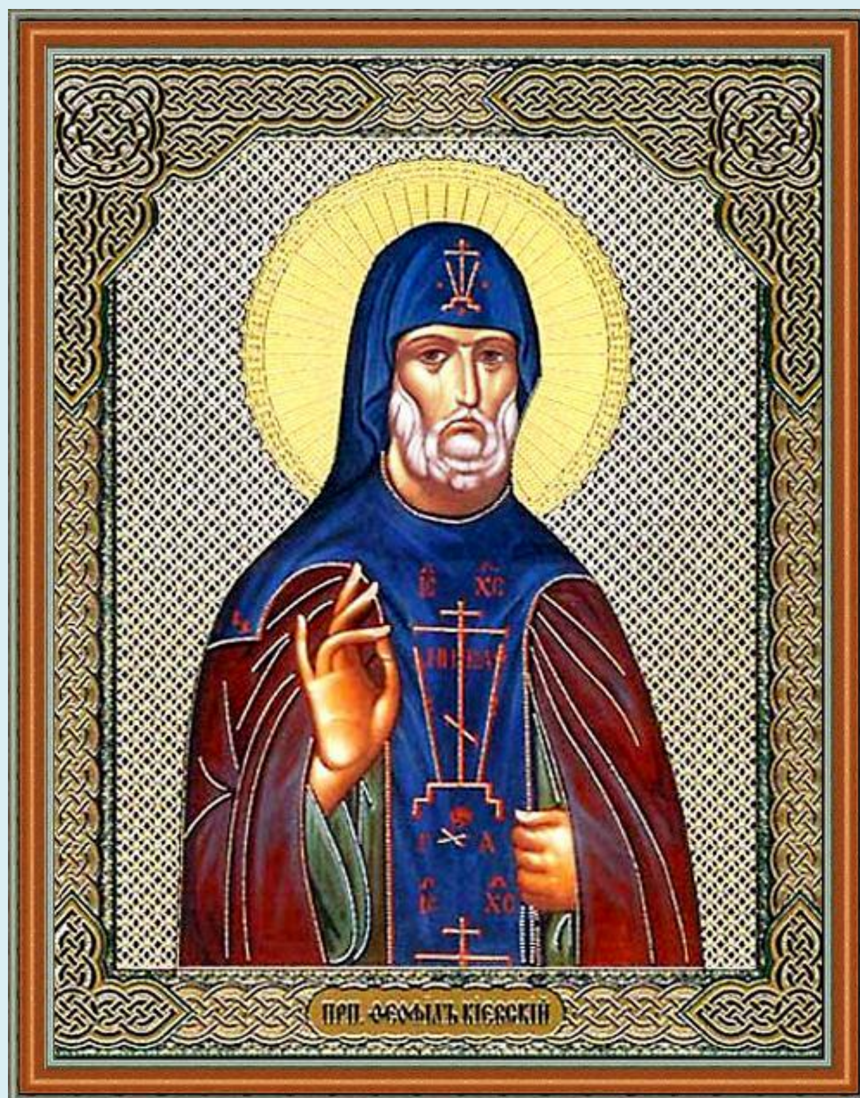
Acatistul Sfântului Teofil cel nebun pentru Hristos

(28 octombrie/10 noiembrie)

Sfântul Teofil de la Kitaev, cel nebun pentru Hristos (28 octombrie/10 noiembrie):

https://www.academia.edu/44437965/Sf%C3%A2ntul_Teofil_de_la_Kitaev_cel_nebun_pentru_Hristos_28_octombrie_

https://archive.org/details/sfantul-teofil-de-la-kitaev-cel-nebun-pe

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfteofil-cel-nebun

***

Materiale despre Sfântul Teofil de la Kitaev, cel nebun pentru Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Teofil-de-la-Kitaev

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+Teofil+de+la+Kitaev

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teofil

***

Rugăciunile începătoare

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic:

Troparul Sfântului Teofil cel nebun pentru Hristos, glasul 1: Glasul apostolului Tău Pavel, care zice: „Noi nebuni pentru Hristos”, auzind robul Tău Teofil, Hristoase Dumnezeule, nebun s-a făcut pe pământ. Pentru aceea săvârşind pomenirea lui, Ţie ne rugăm, Doamne, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul 1

Ales de Dumnezeu din pântecele maicii tale, la nevoinţa nebuniei întru Hristos ai fost chemat. Cu puterea lui Dumnezeu de la înec de multe ori ai fost păzit. Prin nevoinţa postirii şi a rugăciunii pe vrăjmaşul neamului omenesc l-ai ruşinat. Pentru aceasta, săvârşind pomenirea ta, te rugăm, prea lăudate părinte Teofil, izbăveşte-ne de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, pe cei ce cu dragoste strigăm ţie: ***Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!***

Icosul 1

Îngerii din ceruri şi oamenii pe pământ de a ta vieţuire aleasă întru Domnul s-au minunat, părinte Teofil, căci tu, prunc fiind, de la sânul maicii tale ţi-ai întors faţa, doar hrană de post primind. Prin acest semn Domnul a arătat oamenilor că tu eşti alesul lui Dumnezeu, încă din această lume. Minunându-se de această înfrânare prin post a ta, cu umilinţă strigăm ţie acestea:
Bucură-te, alesul lui Dumnezeu din pântecele maicii tale;
Bucură-te, prea cinstit vlăstar al preoţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce prin nevoinţa postului te-ai asemănat Botezătorului Domnului;
Bucură-te, căci cu aşa înfrânare pe părinţi şi neamuri i-ai uimit;
Bucură-te, cel ce din pruncie ai iubit pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai păzit cu adevărat poruncile Lui;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 2-lea

Văzându-te pe tine vas ales al Duhului Sfânt de către Dumnezeu, vrăjmaşul neamului omenesc neputându-te răbda, a dorit să te piardă, sfinte pruncule, îndemnând la pruncucidere pe maica ta. Dumnezeu însă, păzitorul pruncilor Săi, nu a îngăduit să se săvârşească această nelegiuire. Pentru această milostivire a Sa prin tine cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cugetul maicii tale după îndemnul diavolului s-a întunecat urându-te pe tine, pruncule neprihănit. De aceea a poruncit fecioarei ce slujea în casă să te înece în râu. Îngerul lui Dumnezeu însă te-a păzit nevătămat. Iar noi, mirându-ne de o minune ca aceasta, cu bucurie îţi cântăm:
Bucură-te, vas de Dumnezeu ales şi de El păzit;
Bucură-te, pruncule sfânt cel ce pe diavol l-ai înspăimântat;
Bucură-te, că din scutecele pruncièi prigoana maicii tale ai răbdat;
Bucură-te, că ai fost păzit de la înec de puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel mai înainte ales din pântecele maicii întru slujirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pronia lui Dumnezeu întotdeauna te-a îndreptat;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 3-lea

Minune prea mărită a săvârşit Domnul cu tine, căci atunci când ai fost aruncat în râu, cu puterea lui Dumnezeu fiind ţinut deasupra apei nevătămat şi ca într-o corabie alunecând, pe valuri dormeai netulburat. Fecioara care te-a aruncat în apă, atunci, umplându-se de frică şi umilinţă, a strigat lui Dumnezeu cel minunat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Temându-se să te aducă în casa mânioasei tale maici, fecioara cu jale lăcrimând, te-a însemnat cu semnul crucii cufundându-te iarăşi în apă, pe când dormeai. Şi o minune mai mare s-a petrecut: valurile râului ca nişte aripi îngereşti te-au purtat pe tine către mal. Iar fecioara ca pe Moise din apă luându-te, te-a dus la casa ta, tremurând înfricoşată. Noi însă, minunându-ne de o asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu, grăim:
Bucură-te, că Dumnezeu cel minunat întru sfinţii Săi prin tine S-a proslăvit;
Bucură-te, că îngerul tău păzitor a fost ocrotitor;
Bucură-te, că tu, ca şi Moise, pe valurile râului te-ai învrednicit a fi purtat;
Bucură-te, că pe tine, ca pe Noe, Dumnezeu de la înec te-a izbăvit;
Bucură-te, căci cu asemenea minune ai adus frică şi cutremurare locuitorilor din împrejurimi;
Bucură-te, căci prin tine şi noi învăţăm să nădăjduim în Dumnezeu;

Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 4-lea

Furtună de mânie şi răutate a îndreptat asupra-ţi maica ta, văzându-te pe tine viu şi sănătos şi singură cu mâinile sale dorea să te piardă, sfinte prunc; deci alergând ticăloasa la râu, te-a aruncat în apă sub roata morii. Dar şi de astă dată Domnul, în chip minunat, te-a păzit viu, pentru ca toţi, văzând această minune, să-I cânte cântare de mulţumire şi laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

A zis psalmistul că „Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac". Şi: „De cine mă voi teme? Ce-mi va face mie omul?" Toate aceste cuvinte s-au plinit întocmai cu tine, prea minunate părinte Teofil. Cu puterea lui Dumnezeu roata morii de apă s-a oprit, iar apa s-a înspumat. Morarul însă a alergat înspăimântat şi, văzându-te zăcând sub roată, te-a luat ca pe un dar de preţ al lui Dumnezeu, zicând către tine aşa:
Bucură-te, comoară de mult preţ dăruită mie de Dumnezeu;
Bucură-te, pruncule sfânt, de Dumnezeu păzit;
Bucură-te, că prin tine puterea lui Dumnezeu nouă ni se arată;
Bucură-te, că numele lui Dumnezeu prin tine se proslăveşte;
Bucură-te, vas ales în slujba lui Dumnezeu şi dăruit nouă ca să povăţuieşti oamenii către mântuire;
Bucură-te, că ţi s-a gătit crucea îndelungii răbdări şi relei pătimiri;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 5-lea

Frică şi cutremur i-au cuprins pe toţi locuitorii din împrejurimi care au văzut această minune. Maica ta însă, iarăşi nepricepând puterea lui Dumnezeu vădită asupra ta, s-a înăsprit şi mai mult spre foarte mare răutate, şi punând jurământ a vrut să te piardă. Atunci tatăl tău, preot al lui Dumnezeu, pentru a te păzi viu, te-a ascuns la neamurile lui. Noi însă minunându-ne de răutatea maicii pornite spre ucidere şi slăvind întru tot înţelepciunea lui Dumnezeu, cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

„Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de lăcaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci ca sa te păzească întru toate căile tale." Aceste cuvinte din Psaltire, de care nu te-ai despărţit în toate zilele vieţii tale, s-au împlinit cu prea mărire întru tine, o, prea minunate părinte Teofil. Şi întru amintirea întreitei izbăviri de la moa-

rte, tu ai purtat asupra-ţi totdeauna o cingătoare de fier cu icoana Botezului Domnului. Noi însă, bucurându-ne de o asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, cu umilinţă cântăm ţie:
Bucură-te, că de trei ori ai fost izbăvit prin putere dumnezeiască de la înec;
Bucură-te, că cu asemenea minune ne-ai arătat nouă înţelepciunea lui Dumnezeu şi ai ruşinat viclenia diavolului;
Bucură-te, că, prin întreita cufundare în apă, Preasfânta Treime o ai proslăvit;
Bucură-te, că tu şi acum împreună cu toţi sfinţii mijloceşti la Prestolul Sfintei Treimi;
Bucură-te, că prin neîncetata citire a psaltirii sufletul tău ţi l-ai îndulcit şi oamenilor pildă de rugăciune ai arătat;
Bucură-te, părinte Teofil, mare făcător de minuni şi rugător pentru sufletele noastre;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 6-lea

Străin pentru lume şi pentru toate cele ce sunt în ea arătându-te, întotdeauna ai fost urât şi de neamurile tale. Prigoniri şi asupriri răbdând de la acestea fără cârtire, tu ai purtat crucea cea grea a vieţii tale. Cu suspine şi lacrimi multe, ai alergat în întinderile pădurii, şi cu gura ta pruncească, ca un înger al lui Dumnezeu, fără de prihană ai strigat către Tatăl cel Ceresc: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Călător străin te-ai arătat pe acest pământ, mult pătimitorule părinte Teofil. De părinţii tăi încă în viaţă tu ai fost alungat din casa părintească, iar cea care te-a născut a ridicat mâinile sale ca să te omoare cu securea. Un binefăcător însă, îmbrăţişându-te pe tine cum erai însângerat, te-a izbăvit de ucigaşa ta mamă. Şi neavând tu unde să-ţi pui capul şi nici cu ce să te hrăneşti, purtat fiind de Duhul Sfânt, te-ai adăpostit în biserica lui Dumnezeu şi în faţa Lui ţi-ai mărturisit toată durerea sufletului tău de prunc. Pentru o asemenea mult pătimitoare vieţuire, noi te fericim aşa:
Bucură-te, că şi acum Domnul te-a păzit pe tine de mâinile maicii tale ucigaşe;
Bucură-te, că precum Boris şi Gleb au primit vărsarea sângelui lor nevinovat şi sfânt din mâna celor de-un neam cu ei, asemenea a fost şi ţie;
Bucură-te, că prin viaţa ta plină de necazuri, te-ai asemănat lui Hristos care a pribegit pe pământ;
Bucură-te, că te-ai sălăşluit împreună cu El în lăcaşurile Tatălui Ceresc;
Bucură-te, că în toate zilele vieţii tale prigoane, defăimări şi toată reaua pătimire ai răbdat;

Bucură-te, că nimănui nu ai răsplătit răului cu rău, ci după cuvântul lui Hristos, pentru vrăjmaşii tăi te-ai rugat;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 7-lea

Voind Domnul cel de oameni iubitor să te arate poporului suferind rugător nou şi văditor al patimilor, te-a povăţuit în Mănăstirea Kievo-Bratsk, ca în nevoinţe duhovniceşti să-ţi găteşti sufletul întru primirea harului dumnezeiesc. Tu însă, ca un cerb în vâltoarea apelor, te-ai avântat să cercetezi dumnezeiasca Scriptură la şcoala duhovnicească de acolo. Plinind ascultarea de clopotar, tu, foarte devreme urcând în clopotniţă, minunându-te de sus de lucrarea lui Dumnezeu, te cufundai în cugetarea celor dumnezeieşti şi în rugăciune tainică, întru bucurie duhovnicească Ziditorului tuturor făpturilor văzute şi nevăzute cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Noua ta vieţuire în lăcaşul sfânt ţi-a îndulcit inima. Precum după o furtună pe marea vieţii ai ajuns la liman liniştit, şi împreună cu călugării ai petrecut viaţa bine plăcută lui Dumnezeu întru ascultare, privegheri, plecarea genunchilor şi citirea Psaltirii, întâistătătorii mănăstirii, văzând râvna ta stăruitoare către nevoinţele duhovniceşti, te-au învrednicit de tunderea în monahism şi hirotonirea întru ierodiacon. Stând în faţa Sfântului Prestol, tu cu râvnă neobişnuită te-ai străduit să vieţuieşti asemeni îngerilor. Noi însă, fericind nevoinţele tale şi dragostea către Preadulcele Iisus, grăim aşa:
Bucură-te, că Domnul S-a milostivit de tine şi te-a chemat în sfânta mănăstire;
Bucură-te, căci prin rugăciune şi ascultare, cu tot dinadinsul, ai urmat stareţilor nevoitori în ascultare şi nevoinţa rugăciunii;
Bucură-te, că sufletul tău l-ai păstrat nerobit de patimi;
Bucură-te, că ispitele tinereţii ai biruit;
Bucură-te, că ne-ai arătat chipul răbdării şi ascultării;
Bucură-te, că pentru Hristos ai vieţuit şi pe toţi oamenii i-ai învăţat să-I lucreze şi să-L slujească;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 8-lea

În aşa cumplite chinuri fiind, îngerii înconjurau trupul tău cel istovit de mulţimea bătăilor, lovind împotrivă pe cei ce te chinuiau, încât au murit nouă dintre ei, iar tu ai rămas nevătămat. De care vedere minunându-se toţi cei ce priveau la chinurile tale, Îl slăveau ca şi noi pe marele Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Plin fiind de bunătate şi virtuţi, cu adevărat ai fost înger în trup, minunate Teofil, arătându-te fraţilor pildă de blândeţe, de ascultare, de smerenie şi neprihănire. Slujind la Prestolul lui Dumnezeu în cinul preoţesc, tu, asemenea prea cuvioşilor Serghie de Radonej şi Serafim de Sarov, te-ai învrednicit să vezi pe îngerii din ceruri, împreună slujitori cu tine la dumnezeiasca Liturghie, şi harul lui Dumnezeu, pogorându-se peste Sfintele Daruri. Cu evlavie cinstind sfinţenia ta, cu frică şi cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te, omule ceresc şi îngere pământesc;
Bucură-te, vas umplut cu har dumnezeiesc;
Bucură-te, cel ce în inimă chipul lui Hristos totdeauna l-ai purtat;
Bucură-te, că pentru El, trupul de patimi şi de pofte ţi l-ai răstignit;
Bucură-te, fierbinte rugător pentru toţi cei ce la tine aleargă;
Bucură-te, grabnic ajutător celor suferinzi şi rătăciţi;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 9-lea

Toată viaţa ta a fost plină de necazuri şi mâhniri, de chinuri şi prigoniri. Tu dar, în numele dragostei către Dumnezeu, ai luat asupra-ţi nevoinţa nebuniei pentru Hristos. Deci fiind de mulţi prigonit, suferind necazuri şi ocări, tu, smerit cu inima şi blând cu duhul, asemenea lui Hristos pe Cruce, te-ai rugat pentru vrăjmaşii şi hulitorii tăi, zicând: „Iartă-le, Doamne, că nu ştiu ce fac”, şi întru bucuria inimii cântai lui Dumnezeu neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Văzând Domnul nevoinţa ta, dragostea şi milostivirea către cei suferinzi, ţi-a dat darul vederii cu duhul şi al tămăduirii. Şi tu, vădind păcatele lor cele ascunse, îi îndreptai pe calea mântuirii, tămăduind atât neputinţele trupeşti, cât şi cele sufleteşti. Iar tu singur ţi-ai înăsprit nevoinţele tale, căci zi şi noapte te nevoiai în desişurile pădurii, asemenea prea cuviosului Serafim de Sarov, rugându-te în genunchi pe un trunchi de copac. Pentru asemenea nevoinţe ale tale, primeşte de la noi laudele acestea:

Bucură-te, că prin nevoinţele tale te-ai asemănat cuvioşilor părinţi din Lavra Pecerska;
Bucură-te, păzitor înfocat al curăţiei trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, că ai biruit cu nevoinţele tale ispitele de la trup, de la lume şi de la diavol;
Bucură-te, că pentru râvna ta şi dragostea către Hristos, darul înainte vederii cu duhul şi al facerii de minuni de la El ai dobândit;

Bucură-te, că neputinţele trupeşti şi sufleteşti cu un singur cuvânt le tămăduiai;
Bucură-te, celor obijduiţi şi necăjiţi grabnic ajutătorule;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 10-lea

Grabnic ajutător şi mângâietor ai fost, părinte Teofil, nu doar pentru cei ce veneau la tine, dar şi pentru cei din oraşul Kiev, când mergeai călare pe un viţel le erai mângâietor, citindu-le din Psaltire şi bucurai pe cei necăjiţi şi oropsiţi, îmbrăcai şi hrăneai pe săraci, ocărai cu asprime pe cei înrăiţi, prezicând cele ce aveau să se întâmple, pe mulţi i-ai povăţuit pe calea pocăinţei. Iar noi, minunându-ne de asemenea milostivire şi dragoste de oameni ce aveai, cântăm Atotmilostivului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Împăratul făpturilor a fost Adam în Rai până la căderea în păcat, căci toate dobitoacele i se supuneau, iată că şi ţie, neprihănitului şi luminatului de Duhul Sfânt, s-au supus şi dobitoacele, şi peştii şi păsările. Grăindu-le tu, făpturile necuvântătoare supuse îţi urmară poruncile. Spre uimirea tuturor, viţelul tău, purtat de puterea lui Dumnezeu, te ducea unde dorea sufletul tău cel sfânt, pentru a se ruga sau a da ajutor celor ce aveau nevoie. Minunându-ne şi noi de o asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, cu umilinţă grăim acestea:
Bucură-te, văditorule al iubitorilor de păcat, săvârşit pe faţă şi într-ascuns;
Bucură-te, povăţuitorule al celor rătăciţi şi al celor necăjiţi mângâietorule;
Bucură-te, pentru cei ce cereau ajutorul tău grabnic folositorule;
Bucură-te, cel ce înveţi pe toţi să se supună voii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că şi dobitoacele cele cu năravuri rele, după cuvântul tău, ascultau ca oile;
Bucură-te, că şi luntrea peste râul Nipru, la cuvântul tău, singură pe apă plutea;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 11-lea

Cântare de umilinţă lui Dumnezeu cel Unul în Treime I-ai adus în toate zilele vieţii tale muceniceşti, vrednicule de laudă părinte Teofil. Zi şi noapte, în chilia din desişurile pădurii, făcând rugăciune înţeleaptă, nu ai lăsat fără mângâiere şi vindecare pe toţi cei ce veneau la tine, povăţuindu-i cu cuvântul lui Dumnezeu şi prin nevoinţa nebuniei tale întru Hristos. Iar acum mijlocind la tronul Împăratului Slavei, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta, pentru ca şi noi împreună cu tine să cântăm în veci lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Ştiind viitorul ca şi prezentul, tu multor oameni prezicându-le moartea lor năprasnică sau bolile, i-ai adus de la viaţa păcătoasă la pocăinţă. Celor ce căutau viaţa monahicească le binecuvântai, uneori, căsătoria, iar celor doritori de vieţuire în lume călugăria, aşa încât viaţa lor să fie bineplăcută lui Dumnezeu şi mântuitoare pentru suflet. Aşa şi ţarului Nicolae I, stând tu îndurerat într-un furnicar, i-ai prevăzut sfârşitul trist pe câmpul de luptă din Crimeea şi moartea lui din supărare. Pentru o asemenea grijă a ta faţă de oameni, grăim cu buze pline de mulţumire acestea:

Bucură-te, tainicule văzător al vieţuirii omeneşti;

Bucură-te, că tu ai arătat locul pentru ridicarea Mănăstirii Pokrov pe Glubociţe;

Bucură-te, că tu ai arătat în pădure locul unde trebuia aşezată Sihăstria „Schimbarea la faţă";

Bucură-te, că şi crucea acolo ai înfipt-o, ca şi apostolul Andrei în munţii Kievului;

Bucură-te, că şi pentru Mănăstirea Iona de pe culmile Zveraneţilor, prin întreita binecuvântare, locul ai sfinţit;

Bucură-te, că tu mitropolitului Filaret i-ai prezis marea mistuire în flăcări a Lavrei Pecerska;

Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 12-lea

Har de la Dumnezeu ţi s-a dat ţie, plăcutule slujitor al lui Dumnezeu, de a face minuni pentru proslăvirea Atotputernicului Ziditor al cerului şi al pământului. Asemenea lui Hristos, care în chip minunat a săturat oamenii flămânzi în pustie, tu ai săturat pe pelerinii istoviţi care veneau să se închine cuvioşilor lui Dumnezeu de la Pecerska, cu o mâncare gătită în chip minunat în pădure, din fiertură cu pietricele şi iarbă, aprinzând lemnele cu foc pogorât din cer prin rugăciunile tale. Şi pe copila moartă cu rugăciunea ta ai înviat-o, întru mângâierea văduvei ce plângea. Iar noi cu frică şi cu cutremur, cu buze pline de mulţumire, cântăm lui Dumnezeu cel minunat întru sfinţii Săi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Ştiind mai dinainte ziua şi ceasul fericitului tău sfârşit, ţi-ai pregătit singur trupul spre îngropare, o, prea mărite făcătorule de minuni, Teofil. Aprinzând lumânări şi tămâind chilia ta pentru întâmpinarea îngerului cu bună mireasmă, pe ucenicul tău l-ai trimis să tragă clopotele, ca să vestească fraţilor soborului că Teofil se mută la Domnul. Şi s-a tânguit întreg poporul când se înmormânta prea cinstitul tău trup, căci se lipseau de mângâietorul şi povăţuitorul lui. După o sută patruzeci de ani însă, Domnul a descoperit moaştele tale, iar cei ce cinstesc pomenirea ta au zugră-

vit pe raclă al tău chip. Şi noi, cu umilinţă căutând către icoana ta, cu bucurie strigăm ţie:
Bucură-te, mare făcător de minuni, dăruit de Dumnezeu spre mângâierea noastră;
Bucură-te, al celor necăjiţi mângâietorule, văduvelor şi orfanelor ocrotitorule, bolnavilor şi suferinzilor tămăduitorule;
Bucură-te, că şi după săvârşirea ta nu încetezi a face minuni;
Bucură-te, că dai grabnic ajutor celor ce se roagă la mormântul tău;
Bucură-te, că acum numele tău cu al sfinţilor se proslăveşte;
Bucură-te, podoaba oraşului Kiev şi slava Sihăstriei Kitaev;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea mărite ales al lui Hristos şi făcător de minuni, părinte al nostru, Teofil, primeşte această puţină rugăciune a noastră adusă ţie întru laudă de noi, nevrednicii şi păcătoşii, dar care cu nemărginită dragoste te cinstim pe tine. Roagă-L pe Domnul Dumnezeu să ne izbăvească de toate primejdiile, năpastele şi necazurile, mai vârtos cu seamă de căderile în păcat, de moarte năprasnică şi de muncile cele veşnice. Nu ne lăsa să murim fără pocăinţă. Fii nouă povăţuitor spre Împărăţia Cerului, ca acolo împreună cu tine să cântăm pururea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

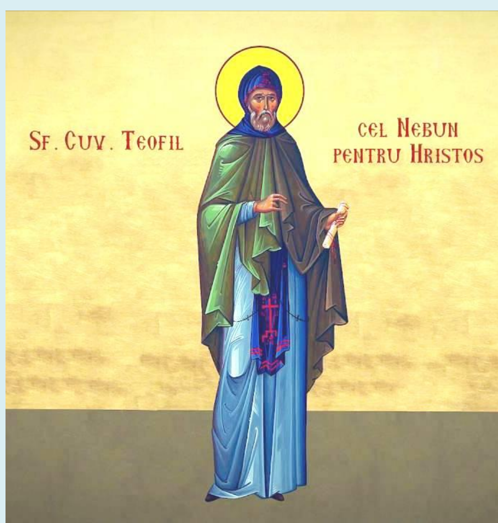
Icosul 1
Îngerii din ceruri şi oamenii pe pământ de a ta vieţuire aleasă întru Domnul s-au minunat, părinte Teofil, căci tu, prunc fiind, de la sânul maicii tale ţi-ai întors faţa, doar hrană de post primind. Prin acest semn Domnul a arătat oamenilor că tu eşti alesul lui Dumnezeu, încă din această lume. Minunându-se de această înfrânare prin post a ta, cu umilinţă strigăm ţie acestea:
Bucură-te, alesul lui Dumnezeu din pântecele maicii tale;
Bucură-te, prea cinstit vlăstar al preoţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce prin nevoinţa postului te-ai asemănat Botezătorului Domnului;
Bucură-te, căci cu aşa înfrânare pe părinţi şi neamuri i-ai uimit;
Bucură-te, cel ce din pruncie ai iubit pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai păzit cu adevărat poruncile Lui;
Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!

Condacul 1

Ales de Dumnezeu din pântecele maicii tale, la nevoinţa nebuniei întru Hristos ai fost chemat. Cu puterea lui Dumnezeu de la înec de multe ori ai fost păzit. Prin nevoinţa postirii şi a rugăciunii pe vrăjmaşul neamului omenesc l-ai ruşinat. Pentru aceasta, săvârşind pomenirea ta, te rugăm, prea lăudate părinte Teofil, izbăveşte-ne de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, pe cei ce cu dragoste strigăm ţie: ***Bucură-te, prea cuvioase părinte Teofil, cel nebun pentru Hristos, pe calea mântuirii pe noi îndreptându-ne!***

Şi aceasta:

Rugăciune către Sfântul Teofil cel nebun pentru Hristos

O, prea mărite slujitor al lui Hristos, fierbinte rugător şi mijlocitor, părinte Teofil! Tu din pântecele maicii tale ai fost ales de Dumnezeu ca să-L slujeşti şi în chip minunat ai fost păzit de El de tot răul. Pentru nevoinţa nebuniei tale întru Hristos, Domnul ţi-a dat darul prorociei şi al facerii de minuni.

După porunca începătorului preoţiei Hristos, ţi-ai pus sufletul pentru oile din turma mai Marelui păstorilor. Tu pe cei ce păcătuiau întru ascuns şi pe faţă i-ai vădit şi cu cuvintele tale înţelepte către pocăinţă şi îndreptare i-ai adus. Pe cei bolnavi şi în suferinţă ce veneau la tine nu i-ai depărtat. Tuturor ai fost ca un părinte iubitor de fii şi un bun păstor. Şi acum auzi-ne pe noi, cei ce cu credinţă te chemăm pe tine şi cădem cu tot dinadinsul spre racla cu ale tale moaşte, părinte Teofil.

Cere de la întru tot Milostivul Dumnezeu pace Bisericii noastre ortodoxe, înţelepţeşte-i şi-i întoarce pe eretici şi schismatici în sânul Bisericii Mame. Cere pentru

păstorii noştri râvnă pentru mântuirea oamenilor; iar poporului ascultare de Sfânta Biserică şi sârguinţă spre apărarea credinţei ortodoxe neştirbite.

Roagă-L pe Tatăl Ceresc să dea fiecăruia după a sa cerere: tinerilor sporire în credinţa ortodoxă, bătrânilor şi neputincioşilor întărire şi mângâiere, bolnavilor tămăduire, orfanilor şi celor neajutoraţi ocrotire şi bucurie necurmată, celor rătăciţi şi păcătoşi îndreptare. Şi pentru noi toţi cere sănătate trupească şi mântuire sufletului.

Aprinde cu focul dumnezeieştii iubiri inimile noastre cele rătăcite. Ajută-ne nouă să ne îndreptăm viaţa noastră păcătoasă, ca să trecem fără primejdii vămile cumpliţilor vrăjmaşi şi să ne sălăşluim în lăcaşurile Tatălui Ceresc, ca împreună cu tine şi cu toţi sfinţii să cântăm prea sfânta cântare întru tot lăudatei şi Sfintei Treimi: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

Şi se face otpustul.

Teodor Danalache - Sfântul Teofil cel nebun pentru Hristos

Sfântul cuvios Teofil cel nebun pentru Hristos este prăznuit pe 28 octombrie.

Sfântul cuvios Teofil cel "nebun pentru Hristos" s-a născut în luna octombrie a anului 1788 şi a trecut la cele veşnice în dată de 28 octombrie 1853, la vârsta de 65 de ani. Acesta este unul dintre cei mai cunoscuţi şi iubiţi sfinţi "nebuni pentru Hristos", alături de Sfântul cuvios Andrei.

Nebunul pentru Hristos nu e nebun cu adevărat, aceasta fiind marea deosebire. El este deplin sănătos la minte; el numai "făţăreşte" nebunia; el alege să pară nebun; el face totul pentru că toţi ceilalţi să-l socotească cu adevărat nebun, rămânând însă stăpân pe gesturile şi vorbele sale, folosite întotdeauna cu un anume rost.

Sfântul Teofil cel nebun pentru Hristos

Sfântul cuvios Teofil s-a născut în luna octombrie a anului 1788, în localitatea Mahnovo, aflată în apropiere de Kiev. Părinţii săi, preotul Andrei Gorenkovski şi prezbitera Eufrosina, au primit de la Dumnezeu doi băieţi gemeni. Primul a fost numit Toma, iar cel de-al doilea a fost numit Calinic.

Încă de la început, Toma nu a supt lapte de la sânul mamei sale, lăsându-l pe tot celuilalt frate. Singura hrană pe care o primea Toma era zeamă de la nişte legume fierte. Datorită acestui fapt, precum şi a unor superstiţii aruncate de unele vecine, Eufrosina a început să creadă că pruncul nu este în regulă. Astfel, având mintea întunecată de un diavol, femeia a hotărât să scape de pruncul Toma.

Chemând la sine pe o slujnică, Eufrosina i-a spus să ia copilul şi să îl arunce în apa râului din apropiere. A doua zi, slujnica l-a luat pe Toma, l-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi l-a aruncat în apa râului. Din mila lui Dumnezeu, apele nu l-au înghiţit, ci l-au dus până pe celălalt mal, unde l-au aruncat afară. Luându-l iarăşi şi aruncându-l în apă, s-a întâmplat întocmai. Văzând pentru a doua oară minunea, slujnica s-a pocăit şi plângând, l-a întors pe acesta mamei lui, povestindu-i cele întâmplate.

Necrezând cuvintele slujnicei, Eufrosina a certat-o aspru, după care l-a luat pe prunc şi a mers la o moară de apă din apropiere, unde l-a aruncat în valuri. Morarul, fiind aproape de locul cu pricina şi auzind plânsetele copilului, l-a scos pe acesta din apă. Recunoscând pruncul, morarul l-a dus tatălui său, care l-a încredinţat, mai apoi unei doici bătrâne şi credincioase.

Când tatăl pruncului şi-a simţit sfârşitul aproape, acesta l-a încredinţat pe prunc morarului care îl salvase de la înec. După o vreme, un om înstărit, dintr-un sat vecin, a cerut morarului pruncul, spre a-l creşte. Până să împlinească trei ani, pruncul a rămas iarăşi singur, omul înstărit trecând la cele veşnice. Văduva acestuia l-a luat pe prunc şi l-a încredinţat preotului din sat, care l-a luat în grijă, alături de ceilalţi copii ai săi, până la vârsta de şapte ani.

Pe când avea abia şapte ani, preotul care se îngrijea de el a murit, iar Toma a rămas iarăşi singur. Un sătean credincios l-a luat luat pe prunc şi l-a dus mamei sale (Eufrosina), spre a-l primi înapoi. Refuzând să-l primească, săteanul l-a dus pe Toma în Mănăstirea Bratski, din Kiev unde se nevoia un unchi al copilului. În această mănăstire, Toma a învăţat să scrie şi să citească, îndrăgind rugăciunea şi slujbele.

Între timp, mama lui Toma a început să pătimească de o boală grea, suferind din ce în ce mai mult pentru fapta cea nelegiuta de a-şi prigoni copilul. Cu puţin timp mai înainte de a muri, aceasta s-a învrednicit de a-l vedea pe Toma, care nu i-a reproşat nici un cuvânt.

Nu după multă vreme, vrednicul Toma a rămas şi fără unchiul său cel bun. În anul 1810, nemaiputând continua studiile, s-a angajat ca dascăl, la biserică din satul Cighirin. Deoarece nu avea un glas puternic, preotul l-a numit paraclisier, în târguşorul Obuhov.

În anul 1812, tânărul Toma a intrat în Mănăstirea Bratski, unde a primit următoarele ascultări: brutar, bucătar, ajutor de felcer, paraclisier şi clopotar. În ziua de 11

decembrie 1821, el a fost tuns în monahism, cu numele de Teodorit. După aceasta, el a fost rânduit responsabil cu veşmintele bisericii.

În ziua de 30 septembrie 1822, monahul Teodorit a fost hirotonit ierodiacon, iar mai apoi, în ziua de 6 februarie 1827, a fost hirotonit ieromonah şi rânduit iconom.

Dorind însă a se îndeletnici şi mai mult cu rugăciunea, sfântul a cerut binecuvântare pentru a se retrage în pustnicie, în peşterile săpate de cuviosul Teodosie, în satul Lesniki. Neprimind binecuvântarea dorită, cuviosul a început a se nevoi din ce în ce mai aspru, sub chipul "nebuniei pentru Hristos".

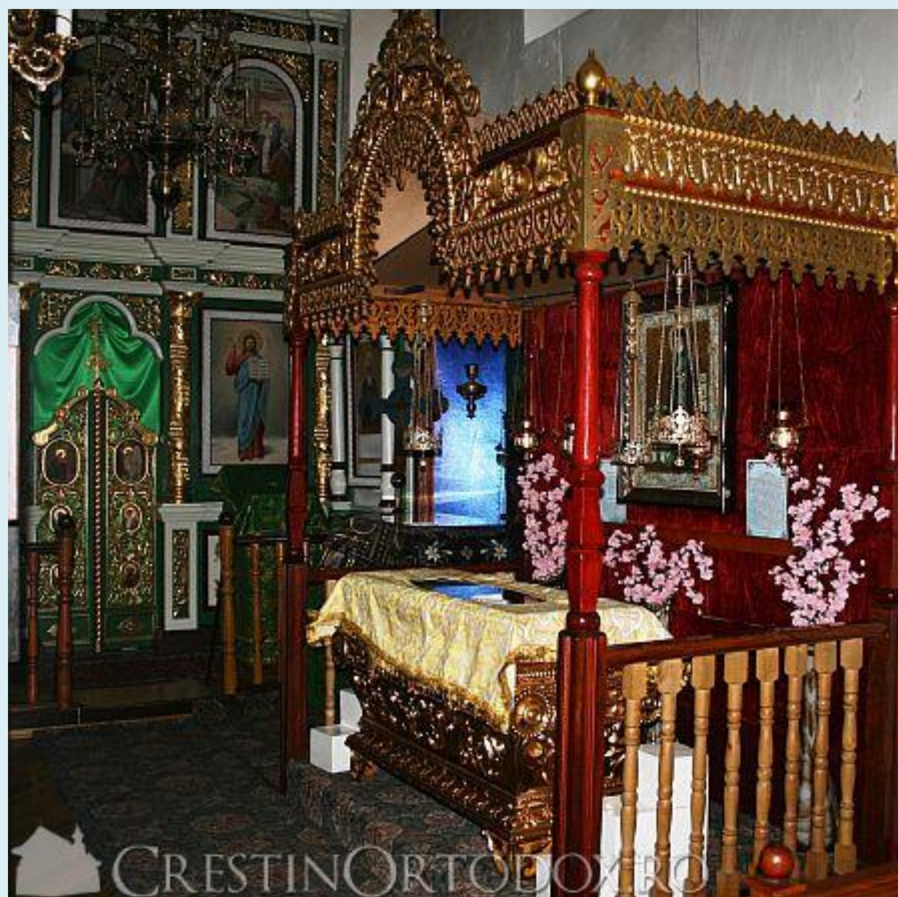
În ziua de 9 decembrie 1834, el a fost rânduit schimnic, sub numele de Teofil. Din această zi, sfântul s-a retras într-o livadă izolată, lângă satul Glubocita, unde s-a nevoit mulţi ani.

Datorită vârstei înaintate, în ziua de 1 decembrie 1844, ieroschimonahul Teofil a cerut să fie inchinoviat în Lavra Pecerska. Însă, arhiepiscopul Filaret l-a mutat în pustia Goloseev, aflată tot în apropiere de Kiev.

În anul 1848, fiind ocărât pentru comportamentul său "ciudat", cuviosul a fost alungat din pustia Goloseev, retrăgându-se într-o livadă din apropiere de Kitaev. În ziua de 23 aprilie 1853, cuviosul s-a întors însă în pustia Goloseev. La îndemnul mitropolitului, în ziua de 15 iulie 1853, Sfântul Teofil s-a întors în lavra de la Kitaev.

Sfântul cuvios Teofil cel nebun pentru Hristos a trecut la cele veşnice în ziua de 28 octombrie 1853, la vârsta de 65 de ani. După adormirea sa, sfântul a fost înmormântat în sicriul pe care l-a păstrat în chilia sa toată viaţa.

"O, prea mărite ales al lui Hristos şi făcător de minuni, părinte al nostru, Teofil! Primeşte această puţină rugăciune a noastră, adusă ţie spre laudă, de noi, nevrednicii şi păcătoşii, dar care, cu nemărginită dragoste, te cinstim pe tine. Roagă-L pe Domnul Dumnezeu să ne izbăvească de toate primejdiile, năpastele şi necazurile, iar mai vârtos de căderile în păcat, de moartea cea năpraznică şi de muncile cele veşnice. Nu ne lăsa pe noi să murim fără pocăinţă. Fii nouă povăţuitor spre Împărăţia Cerului, ca acolo, împreună cu tine, să cântăm pururea lui Dumnezeu: Aliluia!"

Troparul Sfântului Teofil cel nebun pentru Hristos: Din tinereţe iubindu-L pe Mirele Hristos şi numai Lui tu cu râvnă dorind ai slujit. În pustia Kitaev te-ai sălăşluit şi cu neîncetate rugăciuni te-ai făcut următor sfinţilor de la Pecerska. Pentru aceasta, părinte Sfinte Teofil, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.